

Dosar nr.

R O M Â N I A
TRIBUNALUL CONSTANȚA
SECȚIA I CIVILĂ

Operator de date cu caracter personal nr. 8470

ÎNCHIERE

Sedința publică din data de 12 august 2024

PREȘEDINTE –

ASISTENTI JUDICIARI

GREFIER —.....

Pe rol, soluționarea acțiunii civile având ca obiect **calcul drepturi salariale**,
acțiune formulată de **reclamantul** în contradictoriu cu pârâții,,,
....., în contradictoriu cu **pârâta**

La apelul nominal făcut în ședință publică se prezintă pentru reclamantul avocat, în baza împuternicirii avocațiale seria ... nr. ... aflate la fila 8 dosar, lipsind reclamanta și pârâta.

Procedura este legal îndeplinită în conformitate cu disp.art.157 Cod Pr. civilă.

S-a făcut referatul oral asupra cauzei de către grefierul de ședință, după care:

Instanța constată că nu s-a depus împuternicire pentru reprezentarea reclamantei Pricop Liliana.

Reprezentantul reclamantului precizează că a depus.

Instanța constată că la termenul de judecată anterior s-a pus în vedere sindicatului reclamant să depună la dosarul cauzei dovada calității de membru de sindicat a reclamantei nou introduse,, precum și împuternicirea acordată de aceasta sindicatului în condițiile articolului 28 alineatul 2 din Legea 367/2022, însă nu a fost depusă această dovadă la dosarul cauzei.

Reprezentantul reclamantei învederează instanței că poate depune această dovadă a împuternicirii primite de la reclamanta în termenul de amânare a pronunțării.

Instanța pune în vedere reprezentantului reclamantului că a intrat în vigoare Ordonanța de Urgență 62/2014, care obligă inclusiv de la primă instanță să sesizeze Înalta Curte în privința interpretării dispozițiilor legale atunci când este vorba despre bani din fonduri publice. Pune în discuție sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție cu următoarea întrebare: dacă indemnizația de hrană reglementată de art. 18 alin. 1 din Legea nr. 153/2017 se acordă și asistenților personali ai persoanelor încadrate în grad de handicap grav, angajați cu contract individual de muncă încheiat cu unitățile administrativ-teritoriale, prin primar/primărie, și, în caz afirmativ, dacă această indemnizație se acordă începând cu data de 01.01.2019.

Reprezentantul reclamantului precizează că lasă la aprecierea instanței.

Instanta rămâne în pronunțare asupra sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție.

TRIBUNALUL

Având nevoie de timp pentru a delibera, în temeiul art.396 alin.1 Cod Pr. civilă, potrivit căruia *în cazuri justificate, dacă instanța nu ia hotărârea de îndată, pronunțarea acesteia poate fi amânată pentru un termen care nu poate depăși 15 zile.*

D I S P U N E

Amână pronunțarea la data de 14.08.2024, când pronunțarea se va face prin punerea soluției la dispoziția părților prin mijlocirea grefei instanței.
Pronunțată în ședință publică, astăzi 12 august 2024.

PREȘEDINTE,

.....

ASISTENȚI JUDICIARI,

.....

.....

GREFIER,

.....

Dosar nr.

R O M Â N I A
TRIBUNALUL CONSTANȚA
SECȚIA I CIVILĂ

Operator de date cu caracter personal nr. 8470

Î N C H E I E R E

Ședința publică din data de 14 august 2024

PREȘEDINTE –

ASISTENȚI JUDICIARI

.....

.....

GREFIER –

Pe rol, soluționarea acțiunii civile având ca obiect **calcul drepturi salariale**, acțiune formulată de **reclamantul**, **în numele și pentru membrii de sindicat**, **precum și de reclamanta** în contradictoriu cu **pârâta**

Dezbaterile asupra sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție au avut loc în ședința publică din 12.08.2024, fiind consemnate în încheierea de ședință din aceea dată, încheiere ce face parte integrantă din prezenta încheiere.

Completul de judecată, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea asupra cauzei la data de 14.08.2024, când a pronunțat următoarea încheiere:

TRIBUNALUL

Deliberând asupra sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unei chestiuni de drept, constată următoarele:

1.Cu privire la admisibilitatea sesizării

Tribunalul reține că potrivit art. 2 alin. (1) din O.U.G. nr. 62/2024, *Dacă în cursul judecății proceselor prevăzute la art. 1, completul de judecată investit cu soluționarea cauzei în primă instanță sau în calea de atac, verificând și constatând că asupra unei chestiuni de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și aceasta nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată.*

Potrivit art. 4 din aceeași ordonanță, dispozițiile sale se completează cu cele ale Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu celelalte reglementări aplicabile în materie.

Potrivit preambulului O.U.G. nr. 62/2024, actul normativ s-a adoptat raportat la *necesitatea asigurării de urgență a unei practici judiciare uniforme și unitare - care să elimine diferențierile în materia stabilirii/plății drepturilor salariale ale personalului plătit din fonduri publice -, care își răsfrânge beneficiile atât pe planul înfăptuirii justiției în mod egal și al asigurării egalității în fața legii, cât și asupra raporturilor socio-economice (...) în considerarea rolului constituțional al Înaltei Curți de Casație și Justiție, consacrat prin art. 126 alin. (3) din Constituția României, republicată, de asigurare a interpretării și aplicării unitare a legii de către toate instanțele judecătorești, (...) constatându-se existența unui fenomen generalizat și cu tendințe de permanentizare de practică judiciară neunitară la nivelul instanțelor judecătorești care soluționează procese privitoare la stabilirea și/sau plata*

drepturilor salariale sau de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice, precum și litigii referitoare la stabilirea și/sau plata drepturilor la pensie și a altor prestații de asigurări sociale ale acestui personal, având în atenție necesitatea identificării unor remedii procedurale eficiente care să asigure îndeplinirea dezideratului unei practici judiciare unitare în materia supusă reglementării, dar, în același timp, să nu împietzeze asupra bunei funcționări a întregului sistem judiciar.

În aceste condiții, deși dispozițiile O.U.G. nr. 62/2024 se completează cu dispozițiile Codului de procedură civilă, față de scopul declarat al legiuitorului avut în vedere la adoptarea actului normativ, precum și față de modalitatea de reglementare, Tribunalul apreciază că în concepția O.U.G. nr. 62/2024 diferă condițiile de admisibilitate a sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unei chestiuni de drept față de art. 519 C.pr.civ.

Astfel, Tribunalul apreciază că singura condiție de admisibilitate a unei astfel de sesizări, în materia litigiilor privind stabilirea și/sau plata drepturilor de natură salarială sau de pensie ale personalului plătit din fonduri publice, este ca Înalta Curte de Casație și Justiție să nu îi statuat asupra chestiunii de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea procesului, iar această chestiune de drept să nici nu facă obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

Odată verificată îndeplinirea acestei condiții, sesizarea este obligatorie, având în vedere modalitatea de formulare a textului, *completul de judecată investit cu soluționarea cauzei în primă instanță sau în calea de atac (...) va solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată.*

Tribunalul consideră că nu se mai impune stabilirea existenței unei chestiuni de drept reale, veritabile, susceptibile să dea naștere unor interpretări diferite pentru care să fie necesară o rezolvare de principiu, astfel cum a statuat Înalta Curte de Casație și Justiție că este necesar potrivit art. 519 C.pr.civ., întrucât din preambulul O.U.G. nr. 62/2024 reiese cu evidență că ceea ce a intenționat legiuitorul a fost ca instanța supremă să asigure o interpretare unitară a dispozițiilor legale supuse interpretării în litigii privind salarizarea/dreptul la pensie al personalului plătit din fonduri publice. Cât timp sesizarea se dispune cu titlu imperativ, nu este lăsată la latitudinea instanței care judecă procesul analiza chestiunii privind dificultatea interpretării chestiunii de drept.

Totodată, lecturând centralizatoarele privind hotărârile prealabile și recursurile în interesul legii pronunțate de Înalta Curte de Casație și Justiție în materia contenciosului administrativ și litigiilor de muncă, instanța nu a identificat nicio hotărâre privind exact chestiunea de drept care face obiectul prezentei cauze.

2.Expunerea succintă a procesului

Prin cererea înregistrată pe rolul Tribunalului Constanța – Secția I Civilă la data de 25.07.2023 sub număr unic de dosar, reclamantul, în numele și pentru membrii de sindicat,,,,,,,,,, precum și reclamanta au solicitat, în contradictoriu cu pârâta, obligarea acesteia din urmă la plata contravaloarei indemnizației de hrana începând cu data de 01.01.2019 și până la data de 01.10.2023 (conform precizărilor depuse la dosarul cauzei la data de 01.02.2024), în raport de contractele individuale de muncă perfectate de membrii de sindicat cu parata, sume ce urmează a fi actualizate cu indicii de inflație și dobânda legală, cu obligarea paratei la plata cheltuielilor de judecată.

În motivarea cererii, s-a arătat că membrii de sindicat reprezentați au calitatea de asistenți personali ai persoanelor cu handicap grav, în baza contractelor de muncă încheiate cu pârâta, care are calitatea de angajator. S-a indicat faptul că, potrivit art. 37 alin. 1 lit. a din Legea nr. 448/2006, pe perioada îngrijirii și protecției persoanei cu handicap grav, pe

baza contractului individual de munca, asistentul personal are următoarele drepturi: a) salariul stabilit potrivit prevederilor Legii-cadru nr. 153/2017 privind salarizare personalului plătit din fonduri publice.

Într-un asemenea context, s-a arătat că potrivit art. 18 alin.1 din Legea nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fondurile publice începând cu data de 01. decembrie 2018, ordonatorii de credite acorda obligatoriu, lunar, indemnizații de hrana reprezentând a 12-a parte din două salarii de bază minime brute pe țară garantate în plată, cu excepția personalului Ministerului Apărării Naționale, Ministerului Afacerilor Interne, Ministerul Justiției-Administrația Națională a Penitenciarelor, Serviciul Român de Informații, Serviciul de Informații Externe, Serviciul de Protecție și Pază și Serviciul de Telecomunicații Speciale, precum și a personalului poliției locale care, potrivit legii, beneficiază de dreptul de hrana în temeiul Ordonanței Guvernului nr. 26/1994 privind drepturile de hrana, în timp de pace, ale personalului din sectorul de apărare națională, ordine publică și siguranța națională, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Reclamanții au menționat că, deși prin art. 9 alin. 1 din OG nr. 90/2017, nu s-a acordat indemnizația de hrană de care ar fi trebuit să se beneficieze începând cu 01.12.2018, însă prin art. 36 alin. 1 din OUG nr. 114/2018 această indemnizație a intrat în plată începând cu anul 2019. În pofida faptului că în perioadele în care reclamantele au desfășurat raporturile de muncă în calitate de asistenți personali ai persoanelor cu handicap, erau incidente dispozițiile art. 18 alin.1 din Legea nr. 153/2017, precum și cele ale art. 36 alin.1 din OUG nr. 114/2018, fiind încetată perioada de suspendare instituită de dispozițiile art. 9 alin.1 din OUG nr. 90/2017, în mod nejustificat parata a refuzat acordarea indemnizației de hrana, proporțional cu timpul lucrat de către reclamante, în temeiul contractelor individuale de muncă.

În speța, reclamanții consideră că refuzul paratei de acordare a acestor drepturi este unul nejustificat, cata vreme acestea sunt născute în favoarea reclamantelor ope legis, reprezentând drepturi salariale acordate tuturor angajaților plătiți din fondurile publice, astfel ca acest refuz se impune a fi sancționat prin admiterea prezentei cereri și obligarea paratei la plata indemnizației de hrana.

În drept, acțiunea a fost întemeiată pe dispozițiile Legii nr. 153/2017, ale Legii nr. 448/2006 și ale H.G. nr. 268/2007.

Prin întâmpinarea formulată la data de 05.09.2023, pârâta a invocat excepția prescripției dreptului material la acțiune în ceea ce privește pretențiile aferente perioadei 01.01.2019-30.06.2020 și a solicitat respingerea acțiunii, ca nefondată, fără a detalia poziția procesuală.

3.Punctul de vedere al părților cu privire la dezlegarea problemei de drept

Tribunalul constată că doar reprezentantul convențional al reclamanților și-a expus un punct de vedere doar în privința admisibilității sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție, fără însă a face aprecieri cu privire la modul de dezlegare a problemei de drept. Cu toate acestea, în privința reclamanților, se poate ține seama de argumentația exprimată prin cererea de chemare în judecată în susținerea temeiniciei acesteia.

4.Punctul de vedere al completului de judecată

Tribunalul reține că potrivit art. 18 alin. 1 din Legea nr. 153/2017 începând cu 1 decembrie 2018, ordonatorii de credite acordă obligatoriu, lunar, indemnizații de hrană reprezentând a 12-a parte din două salarii de bază minime brute pe țară garantate în plată, cu excepția personalului Ministerului Apărării Naționale, Ministerului Afacerilor Interne, Ministerului Justiției - Administrația Națională a Penitenciarelor, Serviciului Român de Informații, Serviciului de Informații Externe, Serviciului de Protecție și Pază și Serviciului de Telecomunicații Speciale, precum și a personalului poliției locale care, potrivit legii, beneficiază de drepturi de hrană în temeiul Ordonanței Guvernului nr. 26/1994 privind drepturile de hrană, în timp de pace, ale personalului din sectorul de apărare națională, ordine

publică și siguranță națională, republicată, cu modificările și completările ulterioare, iar în conformitate cu alin. 2 indemnizațiile de hrană prevăzute la alin. (1) se acordă proporțional cu timpul efectiv lucrat în luna anterioară, cu încadrarea în prevederile art. 25 alin. (1).

De asemenea în conformitate cu prevederile art. 43 alin. 1 din Legea nr. 448/2006 indemnizația lunară prevăzută la art. 42 alin. (4) este în cuantum egal cu salariul net al asistentului personal gradația 0, stabilit potrivit prevederilor legale care reglementează nivelul de salarizare a personalului plătit din fonduri publice, iar plata acestei indemnizații se asigură de primăriile în a căror rază teritorială își are domiciliul sau reședința persoana cu handicap grav.

Față de aceste dispoziții legale, Tribunalul consideră că sub imperiul Legii nr. 153/2017, de dispozițiile art. 18 alin. 1 trebuie să beneficieze și asistenții personali ai persoanelor încadrate în grad de handicap grav, angajați cu contract individual de muncă încheiat cu unitățile administrativ-teritoriale, prin primar/primărie.

Față de toate cele reținute, în temeiul dispozițiilor art. 2 alin. 1 din O.U.G. nr. 62/2024, constatând că sunt îndeplinite condițiile prevăzute de acest act normativ, Tribunalul va dispune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept:

„Dacă indemnizația de hrană reglementată de art. 18 alin. 1 din Legea nr. 153/2017 se acordă și asistenților personali ai persoanelor încadrate în grad de handicap grav, angajați cu contract individual de muncă încheiat cu unitățile administrativ-teritoriale, prin primar/primărie, și, în caz afirmativ, dacă această indemnizație se acordă începând cu data de 01.01.2019”.

În temeiul art. 2 alin. 3 și art. 4 din O.U.G. nr. 62/2024 raportat la art. 520 alin. 2 C.pr.civ., instanța va dispune suspendarea judecării prezentei cauze până la soluționarea de către Înalta Curte de Casație și Justiție a sesizării privind dezlegarea chestiunii de drept.

Potrivit art. 2 alin. 2 din O.U.G. nr. 62/2024, odată cu comunicarea către Înalta Curte de Casație și Justiție, prezenta încheierea se va aduce la cunoștința conducerii Secției I Civile a Tribunalului Constanța și transmiterea, prin poștă electronică, către toate instanțele judecătorești competente să soluționeze procese în aceeași materie, în primă instanță și în cale de atac.

PENTRU ACESTE MOTIVE ÎN NUMELE LEGII DISPUNE

În baza art. 2 alin. 1 din O.U.G. nr. 62/2024, dispune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept:

„Dacă indemnizația de hrană reglementată de art. 18 alin. 1 din Legea nr. 153/2017 se acordă și asistenților personali ai persoanelor încadrate în grad de handicap grav, angajați cu contract individual de muncă încheiat cu unitățile administrativ-teritoriale, prin primar/primărie, și, în caz afirmativ, dacă această indemnizație se acordă începând cu data de 01.01.2019”.

Dispune înaintarea prezentei încheieri către Înalta Curte de Casație și Justiție în vederea soluționării sesizării.

Dispune aducerea la cunoștință a prezentei încheieri conducerii Secției I Civile a Tribunalului Constanța și transmiterea, prin poștă electronică, către toate instanțele judecătorești competente să soluționeze procese în aceeași materie, în primă instanță și în cale de atac.

În temeiul art. 2 alin. 3 și art. 4 din O.U.G. nr. 62/2024 raportat la art. 520 alin. 2 din Codul de procedură civilă, suspendă judecarea prezentei cauze până la soluționarea de către Înalta Curte de Casație și Justiție a sesizării privind dezlegarea chestiunii de drept.

Fără cale de atac.

Pronunțată prin punerea soluției la dispoziția părților, prin mijlocirea grefei instanței, astăzi, 14.08.2024.

PREȘEDINTE,

.....

ASISTENȚI JUDICIARI,

.....

.....

GREFIER,

.....

RED.JUD...../27.08.2024

TEHNORED.....